

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2,
tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: support@cncd.org.ro
Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA NR.624
din data de 16.10.2013

Dosar nr.:559/2013

Petiția nr.:4739/15.07.2013

Petent:A.F.

Reclamat: Casa Județeană de Pensii Timiș.

Obiect: Nerecunoașterea sporului de acord global la recalcularea pensiei.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților.

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului:

I.1.1. A.F.

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamaților:

I.2.1. Casa Județeană de Pensii Timiș

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare.

Petentul, se consideră discriminat pentru faptul că la modul de calculul pensiei nu i se ia în considerare sporul de acord global, în comparație cu alți petenți care beneficiază de luarea în calcul a veniturilor suplimentare realizate.

III. Procedura de citare.

1. Petentul a fost citat prin adresa nr. 4739/18.07.2013 și partea reclamată prin adresa nr. 4850/18.07.2013, procedura de citare fiind astfel îndeplinită, conform dispozițiilor O.G. nr.137/2000, republicată.

2. Prin adresele de citare, părțile au fost informate de excepția de necompetență a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

3. La termenul de audieri din data de 15.08.2013, părțile nu au fost prezente.

IV. Susținerile părților.

Susținerile petentului.

1. Petentul, se consideră discriminat pentru faptul că la modul de calculul pensiei nu i se ia în considerare sporul de acord global, în comparație cu

- alți petenți care beneficiază de luarea în calcul a veniturilor suplimentare realizate.
2. Înalta Curte de Casație și Justiție a emis decizia nr. 19/2011 prin care a decis că: “ normele de retribuire obținute în acord global prevăzute de art.12 alin.1, lit.a din Legea nr. 57/1994 privind retribuirea după cantitatea și calitatea muncii, vor fi luate în considerare la stabilirea și calcularea pensiilor din sistemul public, dacă au fost incluse în salariul brut și pentru acestea s-a plătit contribuția de asigurări sociale la sistemul public de pensii “.
 3. Folosindu-se de interpretările codului de procedură civilă, Casa de Pensii și Casa Națională de Pensii Publice au intentat recurs la Hotărârea Tribunalului Timișoara, prin care petentul a primit câștig de cauză, în urma recursului a fost anulată hotărârea în cauză.
 4. Zeci de ani, petentul a lucrat în domeniul hidroenergeticii, a fost inginer proiectant principal gr.II, cercetător științific principal gr.I, este verficator de proiect și expert atestat MECMA, a desfășurat activitate de asistență tehnică pe șantierelor hidroenergetice, fără să beneficieze de sporuri de șantier. Orele suplimentare de la șantier/institut se regăsesc în cifra de acord. Este recunoscut de lege faptul că orele suplimentare se vor considera la calculul pensiei.

Sușinerile părții reclamate.

1. Prin punctul de vedere emis și depus la dosar, înregistrat cu nr. 5302/12.08.2013, Casa Județeană de Pensii Timiș solicită admiterea excepției de necompetență materială a CNCD, în contextul în care instanțele de judecată s-au pronunțat cu privire la modalitatea de soluționare de către instituția noastră a cererilor de recalculare a pensiei petentului prin luarea în considerare a formelor de retribuire obținute în acord global.
2. Prin Decizia civilă nr.548/20.03.2013 pronunțată de Curtea de Apel Timișoara în dosarul nr. 177/79/2013, petentului i-a fost respinsă solicitarea de revizuire a pensiei.

V. Motivele de fapt și de drept

1. În fapt, Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării (CNCD), reține prezenta cauză spre soluționare, conform OG nr.137/2000, republicată, cauză ce are obiectul definit ca și o nemulțumire a petentului față de refuzul Casei Județene de Pensii Timiș de a-i valorifica la determinarea punctajelor lunare aferente perioadelor în care a realizat pe lângă salariul de încadrare înscris în cartea de muncă, sporul de vechime și formele de retribuire în acord global evidențiate prin adeverințe.
2. În drept, Colegiul Director al CNCD reține că în speță, față de obiectul petiției a fost invocată excepția de necompetență materială a CNCD, având în vedere dispozițiile art.28 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor, articol care dispune că „*Membrii Colegiului director, din oficiu, pot ridica excepția de necompetență când în mod vădit constată*

că petiția formulată nu este de competența Consiliului, potrivit prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 137/2000, republicată.”.

3. Pe cale de consecință, Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, având în vedere dispozițiile **art.63 din Procedura Internă de Soluționare a Petițiilor și Sesizărilor**, publicată în Monitorul Oficial nr. 348 din 6 mai 2008, ce prevede că „(1) Colegiul director se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care nu mai necesită, în tot sau în parte, analizarea în fond a petiției.(2) Excepțiile vor putea fi unite cu fondul dacă este nevoie să se administreze dovezi în legătură cu soluționarea în fond a petiției.”. Astfel, avem în vedere faptul că, în ce privește prezenta cauză, este invocată o excepție procedurală ce privește atributul conferit de OG de a soluționa o asemenea petiție, având un asemenea obiect, excepție pe care Colegiul trebuie să se pronunțe cu prioritate.
4. Revenind la sursa/izvorul determinant al excepție invocate, Colegiul Director observă că este sesizată fapta instanțelor de judecată care, față de dispoziții anumite legale existente, ce privesc drepturile bănești ale revoluționarilor, oferă interpretări diferite cu privire la stabilirea cuantumului acestora.
5. Raportat la principiile în materia egalității și a non-discriminării, statuate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, Curtea Europeană de Justiție, Curtea Constituțională a României și la obiectul petiției deduse soluționării, Colegiul Director ia act de **Decizia nr.322/2001**, prin care Curtea Constituțională constată *”în deplină concordanță Declarația Universală a Drepturilor Omului, art.16 pct.1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale (ratificată de România prin legea nr.30/1994) și alte tratate internaționale la care România este parte, Constituția României consacră în Cap. VI, intitulat Autoritatea Judecătorească, principiile organizării și înfaptuirii justiției în țara noastră. În conformitate cu aceste principii, în România justiția se înfaptuiește prin Curtea Supremă de Justiție (Înalta Curte de Casație și Justiție) și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege, compuse din judecători independenți care se supun numai legii. Pe baza textelor constituționale menționate, Curtea reține că justiția este în exclusivitate o funcție a statului, care, potrivit art.125 alin.1 din Constituție, se realizează prin Curtea Supremă de Justiție (Înalta Curte de Casație și Justiție) și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege, fiind exclusă posibilitatea desfașurării de activități de jurisdicție, de către alte structuri sau persoane ori instituții private. Curtea reține, deasemenea, că activitatea de judecată se înfaptuiește, în numele legii, exclusiv de către membrii acestor instanțe, adică de judecători, întru-cât doar cu privire la aceștia se proclamă prin art.123 alin.2/Constituție că sunt independenți și se supun numai legii. În consecință, este exclusă posibilitatea de a se atribui puterea de judecată, împuternicirea de a supune dreptul și altor persoane decât judecătorilor.*

6. În sensul celor mai sus expuse, cât privește **obiectul prezentei cauze**, reținem că CNCD este organ administrativ-jurisdicțional și nu instanță judecătorească, pentru a putea cenzura aspectele de legalitate sau ilegalitate ale statuărilor instanțelor de judecată, sau pentru a putea considera și hotărî că anumite instanțe de judecată au interpretat legea în litera și în spiritul acesteia sau nu.
7. În acest sens, dacă prezumtiv CNCD ar analiza aspectele deduse soluționării, ar trebui ca acesta să se substituie instanțelor de judecată, în ce privește cenzurarea modului de aplicare și interpretare a legii, intervenind astfel în gradele de jurisdicție conferite și recunoscute de Constituția României, sistemului Judiciar din România, sistem din care CNCD nu face parte, fiind instituție administrativ-jurisdicțională care potrivit art.16, este *„autoritatea de stat în domeniul discriminării, autonomă, cu personalitate juridică, aflată sub control parlamentar și totodată garant al respectării și aplicării principiului nediscriminării, în conformitate cu legislația internă în vigoare și cu documentele internaționale la care România este parte”*. Deasemenea, CNCD este, potrivit art.18 alin.1 din aceeași ordonanță, **„responsabil cu aplicarea și controlul respectării prevederilor prezentei legi”** și în conformitate cu art.19alin.1, care specifică competențele CNCD, **„Consiliul își exercită atribuțiile în următoarele domenii: a) prevenirea faptelor de discriminare; b) medierea faptelor de discriminare; c) investigarea, constatarea și sancționarea faptelor de discriminare; d) monitorizarea cazurilor de discriminare; e) acordarea de asistență de specialitate victimelor discriminării”**.
8. Astfel, raportându-ne la prevederile Ordonanței de Guvern nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, acestea constituie cadrul general al reglementării discriminării în legislația românească, sub aspectul materiei și al răspunderii juridice, aflându-ne în domeniul regimului juridic contravențional, respectiv al răspunderii contravenționale.
9. Deducem astfel că CNCD, organ administrativ-jurisdicțional, cu competență limitată la a constata stările de discriminare prin emiterea unei hotărâri și, eventual, stabilirea unei sancțiuni contravenționale, nu are competența materială de a se pronunța asupra aspectelor ce țin exclusiv de competența instanțelor de judecată, cu atât mai mult cu cât obiectul prezentei cauze are în vedere, statuările și interpretările diferite ale instanțelor, în ce privește stabilirea anumitor drepturi prevăzute de legea în vigoare.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. Admiterea excepției de necompetență materială, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată.
2. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte.
3. O copie a hotărârii se va transmite părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita.

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință:

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

BERTZI THEODORA-Membru

HALLER ISTVAN - Membru

JURA CRISTIAN -Membru

LAZĂR MARIA – Membru

ANAMARIA PANFILE - Membru

STANCIU CLAUDIA SORINA – Membru

VASILE ALEXANDRU VASILE – Membru

Hotărâre redactată de către:

V.A.V.

V.D.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.